रतचैव करियामा यत्नस कियतामिर । प्रस्वापयामा मित्रेभ्यो बलान्यद्योजयन्त नः। श्रख्यस्य धृष्टकेतास्य जयत्मेनस्य वा विभा। कैकेयानास्य सर्वेषां दूता गच्छन् शीव्रगाः। स च दुर्व्योधना नूनं प्रेर विश्वति सर्वेगः। पूर्व्वाभिपनाः सन्तश्च भजनो पूर्व्वचादनं। तत्त्वरध्वं नरेन्द्राणां पूर्व्बमेव प्रचादने। महद्धि कार्यं वेढियमिति मे वर्त्तते मितः। श्र अथितां श्रीषं ये च तस्थानुगा नृपा । भगदत्ताय राज्ञे च पूर्व्वसागरवासिने । श्रमिताजमे तथायाय हार्दिकायाज्ञकाय च। दीर्घप्रज्ञाय ग्रूराय राचमानाय वा विभा। श्रानीयतां वृह्दन्तञ्च मेनाविन्दुञ्च पार्थिवः । मेनजित्रतिविन्ध्यञ्च चित्रवर्मा सुवास्तुकः । वाह्नीको मुच्चकेश्य चैद्याधिपतिरेव च। सुपार्श्वय सुबाज्य पार्वय महारथः। श्रकानां पह्नवानाञ्च दरदानाञ्च ये नृपाः। सुरारिञ्च नदीजञ्च कर्णवेष्ट्य पार्थिवः। नीलय बीरधर्मा च स्मिपालय वीर्यवान्। दुर्जेया दन्तवक्रय हक्यो च जनमेजयः। श्राषाढो वायुवेगस्य पूर्व्यपाली च पार्थिवः। स्रितिजा देवकस्य एकलव्यः महात्मीनः। कारूषकाञ्च राजानः चेमधूर्त्तिञ्च बोर्थवान्। काम्बोजा ऋषिका ये च पश्चिमानूपकाञ्च ये। जयत्मेनस्य काश्यस्य तथा पञ्चनदा नृपाः। क्राथपुत्रस्य दुईर्षः पार्व्यतीयास्य ये नृपाः। जानिक्य सुग्रमीच मिणमान्पोतिमत्सकः। पांग्रराष्ट्राधिपयैव धृष्टकेतुय बीर्थवान्। पीण्ड्य दण्डधारय वहत्मेनय बोर्थवान्। त्रपराजितो निषादय श्रेणिमान्वसुमानि। वृहद्वेश महाजास बाजः परपुरस्रयः। समुद्रमेनी राजा च सह पुलेण बीर्थवान्। उद्भवः चेमकस्वैव वाटधानस्य पार्थिवः । श्रुतायुस दृढायुस शाल्वपुत्रस्य बीर्ध्यवान्। कुमार्य किन्द्रानामीयरे। युद्धदुर्मदः। रतेषां प्रेथतां भीवमेतद्धि मम रे चिते। श्रयञ्च ब्राह्मणो विदान् मम राजन् पुरोहितः। प्रेथ्यता धृतराष्ट्राय वाक्यमसे प्रदीयता । यथा द्यींधनो वाच्या यथा शान्तनवी नृपः। धृतराष्ट्री यथा वाच्यो द्रोणस रियना वरः। इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि मेनोद्योगपर्वणि पुराहितयाने हतीयोऽध्यायः॥ ३॥ ॥वासुदेव खवाच ॥ उपपन्नमिदं वाक्यं मोमकानां धुरन्थरे । ऋर्थिसद्धिकरं राज्ञः पाण्डवस्थामिताजमः । रतच प्रवेकार्यं नः सनीतमभिकाञ्चनां। त्रन्यया ह्याचरन् कर्भ पुरुषः स्थात् सवालिशः। किन्तु सम्बन्धकं तुःख्यमसाकं कुरुपाण्डुषु । यथेष्टं वर्त्तमानेषु पाण्डवेषु च तेषु च । ते विवाहार्थमानीता वयं सर्वे तथा भवान्। क्रेत विवाहे मुद्ता गमिव्यामा गरहान् प्रति। भवान् द्रद्वतमा राज्ञां वयसा च अतेन च। श्रिव्यवत्ते वयं सर्वे भवामह न संग्रय:। भवनं धृतराष्ट्रय सततं बद्ध मन्यते। त्राचार्ययोः सखा चासि द्रेाणस्य च कपस्य च। स भवान् प्रेषयत्वद्य पाण्डवार्थकरं वचः। सर्वेषां निश्चितं तन्नः प्रेषयियति यद्भवान्। यदि तावच्छमं कुर्यात् न्यायेन कुरुपुङ्गवः । न भवेत् कुरुपाण्डूनां सीभावेण महान् चयः। त्रय दर्पान्विता मोहान्नकुर्याद्धतराष्ट्रजः। त्रन्येषा प्रषयिता च पश्चादसान् समाइयेः।

ou.

E.

24

60

(K